

рамилъ. Затичалъ се къмъкъщи, сложилъ го на тезгяха и започналъ да го разрѣзва надлѣжъ съ триона. Но въ сѫщия мигъ чулъ, като че нѣкой плаче и се моли презъ сълзи:

— Не ме рѣжи, охъ, боли, момко, погивамъ!...

Смутенъ отъ този гласъ, дърводѣлецъ запратилъ триона и взелъ рендето. Но едва го допрѣлъ до дървото, нѣкой се изсмѣлъ високо въ тишината:

— Ха, ха, ха... Спри, не ме гъделичкай тѣй! Ще умра отъ гъделъ...

Станало му весело на момъка отъ този смѣхъ, започналъ и той да се смѣе съ гласъ и да мърмори:

— Нито давашъ да те рѣжа, нито давашъ да те гладя... Тогава какво да те правя?

— Какво ли? Занеси ме на майстора, дето прави гѣдулки, па като стана гѣдулка, ще ти изпѣя всичките си пѣсни, дето ги пѣе гората нощемъ, и на гората листята, дето ги пѣе ручейчето, дето ги пѣятъ горските юнаци...

Зарадвалъ се момъкътъ, той толкова обичалъ пѣсните, че приналъ веднага съ дървото при своя съседъ. Гѣдуларътъ го погледналъ подозително и извикалъ:

— Какъ смѣешъ по това време да ми дохождашъ? Какво

си нарамилъ този дрѣвникъ? Какво си заврѣлъ очи като върколакъ? И да гледашъ, и да не гледашъ, пакъ нѣма да дамъ дѣщера си на тебъ, голата...

— Но азъ не идвамъ за дѣщера ти, — казалъ съвсемъ тихо момъкътъ. — Тя не е за менъ, зная това... Идвамъ да те помоля да ми направишъ една гѣдулка отъ това дърво... Ако ми направишъ, ще ти дамъ колкото искашъ дѣски да си оградишъ двора...

— Какво? — извикалъ гнѣвно гѣдуларътъ. — Ти да не мислишъ, че моите гѣдулки сѫ отъ такива дрѣвници като тоя, дето си го нарамилъ! Я го гледай ти него... Знаешъ ли бе, че гѣдулките ми сѫ отъ царски яворъ, дето не расте по нашите гори. Изпращатъ ми го съ кораби отъ далечни страни. Самъ царскиятъ синъ...

Но той не довѣршилъ думите си, защото отъ дървото започнали да излизатъ такива чудни звуци, че залѣли цѣлата къща. Дочула тая чудна пѣсень дѣщерата на гѣдуларя, дотичала, тѣнконога и стройна като сърничка, подпрѣла се на чардака и слушала. А луната въ този мигъ освѣтила нейното мило лице и дѣлгите ѹ руси коси. Като я видѣлъ момъкътъ, онѣмѣлъ отъ захласъ. Той не